

1.1 UHRI SOVITTAAN, ILMAISEE KIITOKSEN JA LUO YHTEYDEN

Uhri voidaan antaa kahdesta syystä: joko uhrin vastaanottajan vihan lepyttämiseksi eli sovittamiseksi tai hänen kiittämisekseen. Lisäksi uhrin syöminen luo yhteyden uhraajan ja uhrin saajan välille.

Lepyttävän uhrin tarkoituksena on osoittaa ja tuoda julki, että vihastuminen on oikeutettua. Uhri on kärsitystä vääryydestä maksettava korvaus ja hyvitys. Uhraamisen perussy on sovituksen tarve. Koettu vääryys on kallistanut oikeudenmukaisuuden vaakaa, joka nyt väärintekijän antaman uhrin kautta palautetaan takaisin tasapainoon. Sovittavassa uhrissa keskeistä on sijaisuus. Se, jonka tulisi itse kärsiä ja kuolla, antaakin puolestaan eli sijastaan jonkun toisen.

Toisaalta koettu anteliaisuus tai ylenmääräinen hyvyys vaatii myös (kiitos)uhrin antamis-ta, jotta hyvyyden kohteena ollut ei jäisi kiitollisuuden velkaan hyväntekijäänsä kohtaan.

Kiitosuhriteema on nähtävissä myös esimerkiksi lisäkin uhraamisessa. Aabraham oli saanut vanhoilla päivillään ihmeenomaisesti pojan lahjaksi Herralta; lisäksi tuli lahjoittaa uhrina takaisin Jumalalle. Lisäkin sijasta lopulta uhrattu oinas kertoo ihmisen sijasta uhratusta Kristuksesta.

Uhrattavan eläimen tuli aina olla terve ja virheetön, vailla vammaa, sairautta tai heikkoutta. Tämä saarnaa meille synnitöntä ja täydellistä Kristusta, joka meidän kaikkien puolestamme riittäväksi uhriksi annettiin. Ihmisen syntiin ja lankeemukseen viaton uhrieläin menetti henkensä, syyllinen ihminen sai jäädä eloon. Viaton Ihmisen Poika kuolee, tuomion ansaitseva ihminen saa elää. Synnistä seuraa kuolema, ja Herramme tuon rangaistuksen päällensä ottaa.

Vanhan liiton uhrin olivat Jumalan antamia ja säätämiä armonvälineitä. Niiden kautta tuli esiin Jumalan pyhyys ja oikeudenmukaisuus: ihmisen synti on kostettava verenvuodatuksella. Samalla niiden kautta ilmeni myös Jumalan suuri rakkaus ja armo syntistä ihmistä kohtaan: langenneen ihmisen omaa verta ei vuodatettu, vaan rangaistuksen ja kuoleman kärsi Jumalan itse valitsema sijaisuhri.

Uhrin olivat keskeinen osa Vanhan Israelin jumalanpalvelusta. Suurin osa uhreista oli nimenomaan veriuhrin, jotka saarnaavat profeetallisesti Herramme Golgatan ristiä ja sillä vuodatettua Jumalan omaa pyhää uhrivertä. Israelin sai julistaa jumalanpalveluksensa

Uhrin vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

veriuhrin kautta '*Herran kuolemaa siihen asti kuin Hän tulee*', niin kuin Paavali kirjoittaa ehtoollisen viettämisestä (1Kor. 11:26). VT:n uhrin ovatkin niin Uuden liiton ehtoollisen kuin kasteenkin esikuvia.

Uhrin syöminen yhdisti uhrin saajan sekä sen, jonka puolesta uhri on annettu. Uhriaterialle osallistuva sai syödä samassa pöydässä samaa ruokaa kuin itse Herra, jolle osa uhrista oli annettu.

Me kristityt saamme Herran Pyhässä Ehtoollisessa elää todeksi uhrin kaikki kolme puolta: Se on sovitusuhri meidän syntiemme puolesta ("*teidän puolestanne annetaan*"). Samalla se on kiitosateria Jumalan käsittämättömästä hyvyydestä ("*tehkää se Minun muistokseni*"). Herra myös aterioi itse opetuslastensa kanssa. Jeesuksen Kristuksen ruumiin syömisen ja veren juomisen kautta saamme yhdistyä Herraamme.

Uhrin ja kasteen liittämistä toisiinsa esimerkiksi seuraava Herramme sanat: "*Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tahi tulla kastetuiksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?*"

(Mark. 10:38)

"Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!"

(Luuk. 12:50) Samoin Paavalin opetus kasteesta Herran kuolemaan ja ylösnousemukseen liittämisenä:

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? 4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman."

(Room. 6:3-4)

1.2 ILMAN VERIUHRIA EI OLE ANTEEKSIAANTOA

Pakanakansojen apostoli, pyhä Paavali kirjoittaa: *"Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.*

2.

Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna."

(1. Kor. 2:1-2)

Herramme ristillä antama uhri on kristinuskon luovuttamaton keskus. Kristuksen veriuhri on kirkkaana nähtävissä jo VT:n profeetallisissa sanoissa. Mutta miksi juuri veri ja uhri ovat niin tärkeitä ja luovuttamattomia asioita Jumala-yhteyttä etsiessämme?

Jumala on oman olemuksensa kautta tinkimättömän oikeudenmukainen ja täydellisesti pyhä. Siksi Hän ei voi katsoa mitään vääryyttä tai pahuutta, epäoikeudenmukaisuutta tai syntiä sormien läpi, ei pienintäkään. Jokaisen vääryys on oikaistava, jokainen velka maksettava, jokainen synti sovitettava.

Uhri edustaa aina antajaansa, joten uhrieläimen veri ja kuolema muistuttaa aina siitä, että synnintekijälle kuuluu kuolemanrangaistus. Jumalan kuvaksi luodun ihmisen lankeemus ja kapinointi pois Jumalan sanasta on majesteettirikos, jonka sovittamiseksi ei riitä mikään vähempi kuin veri. *"Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä."*

(3Moos. 17:11) Sielu-sanalla on alkuperäisessä hepreankielessä sana נֶפֶשׁ năfăš, laus. nefesh, jonka konkreettinen merkitys on kita, kurkku tai nielu. Sana tarkoittaa myös laajemmin elollisen olennon elämää. Jos joku antaa verensä, hän antaa koko elämänsä, kaikkensa.

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja opettaa meille, miten Jeesus antoi omalla ristillään Uuden liiton täydellisen ja kertakaikkisen uhrin. (Hebr. 9:12-28)Kaikki VT:n veriuhrin saivat sovittavansa voimansa siitä, että ne jo edeltä käsin suuntasivat katseen kohti sitä yhtä tulevaa Jumalan Uhririkaritsaa. Katoavaan luomakuntaan kuuluvan eläimen veri ei ole koskaan voinut sovittaa Jumalan kuvaksi luodun ikuisuusolennon, ihmisen, syntejä.

Uhrit vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

Me Herramme ihmiseksi tulon, kärsimyksen, ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen jälkeen elävät suuntaamme katseemme taaksepäin Golgatan ristiin. Herramme asettamien kasteen, ripin ja ehtoollisen synnit anteeksiantava voima tulee vain ja ainoastaan jo annetusta ristinpuun verisestä uhrista. Golgatan keskimäinen risti on koko maailmanajan ja -kaikkeuden keskus. Kaikki, mitä on ennen sitä, tähtää siihen. Kaikki, mitä on sen jälkeen, saa voimansa siitä. Jotta jonkun asian todellinen arvo ja asema tulisi oikein ja syvällisesti ymmärretyksi, on se suhteutettava Herran Jeesuksen pyhään ristiin.

1.3 UHRIEN PÄÄLAJIT

Kolmannen Mooseksen kirjan kahdeksan ensimmäisen luvun säätämät uhrit voidaan jakaa eri ryhmiin monella tavalla: eläin- ja ruokauhreihin, sovitus- ja kiitosuhreihin, kokonaan poltettaviin eli kokonaisuuhreihin ja niihin, joista osa syötiin, pakollisiin ja vapaaehtoisin uhreihin jne. Lisäksi joistakin uhreista sanotaan, että ne ovat '*suloiseksi tuoksuksi Herralle*', ja toisaalta on sellaisia uhreja, joista ei tällaista sanota.

VT:n uhrit voidaan jakaa kuuteen päälajeihin seuraavasti: polttouhri, ruokauhri, syntiuhri, vikauhri, vihkiäisuhri ja yhteysuhri, joista kaikista on annettu omat erilliset säädöksensä (3Moos. 1-8). "*Tämä on se laki polttouhrista, ruokauhrista, syntiuhrista, vikauhrista, vihkiäisuhrista ja yhteysuhrista, 38. jonka lain Herra antoi Moosekselle Siinain vuorella sinä päivänä, jona hän antoi israelilaisille käskyn tuoda uhrilahjansa Herralle Siinain erämaassa.*" (3Moos. 7:37-38)

Lisäksi voidaan mainita uhrien päälajeina suitsutusuhri (2Moos. 30:8), jonka kautta myös uhrien täysi seitsenluku täyttyy. VT:ssa mainitaan yhteensä 20 erinimistä uhria, esim. ehtoouhri, heilutusuhri, höysteviiniuhri, juhlahuuri, juomauhri, lupausuhri, luulevaisuusuhri, muistutusuhri, pääsiäisuhri, riemu-uhri, sovitusuhri, teurasuhri ja uutisruokauhri. Osa näistä on rinnakkaisnimiä muille uhreille, osa toisten uhrien osia tai alalajeja, osa hengellisiä uhreja. Näistä muista uhreista ei ole sellaista yksityiskohtaista lakia, kuin on kuudesta pääuhrista.

Seuraavassa käsitellään Mooseksen laissa säädetyt uhrien päälajeja siinä järjestyksessä, kuin ne on esitetty Kargellin teoksessa 'Esikuvat puhuvat'.

2. UHRIT MOOSEKSEN LAISSA 2.1 SYNTIUHRI

Syntiuhrisäädökset ovat jaksossa 3Moos. 4:1 - 5:13, sekä lisäykset 6:24-30. Syntiuhri ja vikauhri ovat ne kaksi, joiden ei kerrota olevan '*suloiseksi tuoksuksi Herralle*', toisin kuin kaikkien muiden uhrien kohdalla, joissa on maininta tällaisesta Herran mielisuosiosta. Tässä käsitellään siksi ensin näitä kahta uhria, synti- ja vikauhria, jotka ovat tärkeimmät siitä syystä, että ilman niitä Herran polttava ja pyhä viha syntiä ja saastaisuutta vastaan ei laannu. Vasta synneistään sovitetuksi tultuaan ihminen voi tuoda Jumalan eteen sellaista positiivista ja aktiivista hyvää, mistä Herra ilahtuu.

Syntiuhri saarnaa meille jokaisen ihmisen olemuksellista syntisyyttä ja saastaisuutta eli perisyntiä. Syntiuhrilaki alkaa sanoilla: "*Jos joku erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee jotakin, mitä ei saa tehdä*" (3Moos. 4:2). Sen jälkeen luetellaan tilanteet, jossa voideltu pappi (j. 3-12), koko seurakunta (j. 13-21), kansan päämies (j. 22-26) tai yksittäinen kansan jäsen (4:27 - 5:13) erehdyksestä ovat rikkoneet Herran lakia vastaan. Tässä on näkyvissä se, että edes parhaimmalla tahdolla ja kilvoituksellaan sen enempää Israelin johtajat, koko seurakunta kuin yksittäiset israelilaisetkaan eivät pysty noudattamaan Herran lakia. Synti riippuu yhtäläillä meissä kaikissa kiinni ja tulee esiin silloinkin, kun haluamme noudattaa lakia - siitä puhumattakaan, kun tietoisesti epäuskon hedelmänä hyppäämme syntiin.

Syntiuhri näyttää todeksi uhraajan tarpeen saada itselleen sovitus myös silloin, kun hän ei toimiessaan itse ymmärrä tekevänsä syntiä. Daavid rukoilee Psalmissa 19: "*Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini.*" (j. 13)

Jumalaa lähestyttiin ensin juuri tämän syntiuhrin kautta. Syntiuhrin kautta sovitettu saattoi sen jälkeen tuoda Herran eteen myös muita uhreja. Kaikkein kirkkaimmin tämä syntiuhrin liittyminen perisyntisyyteen tuli näkyviin suuren sovituspäivän syntiuhriin (katso kappale 'Suuri sovituspäivä') ja pappien vihkimisessä (2Moos. 29:1-37). Pappisvirkaan erotetun puolesta piti ensin antaa syntiuhri (j. 14). Vasta sen jälkeen uhrattiin polttouhri (j. 18), vihkiäisoinas (j. 22) sekä leipä, kakku ja ohukainen Herran uhriksi (j. 25). Syntiuhrin syyksi ei mainita mitään erityistä syntiä, vaan kyseessä on olemukseltaan syntisen ihmisen sovittamisesta Herran edessä.

Uhrit vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

Vanha Biblia käyttää tästä uhrista nimeä 'rikosuhri'. Hepreankielessä syntiuhri on חַטָּאת *hā ṭṭā't*, laus. chattaat, joka tarkoittaa myös syntiä (1Moos. 4:7 jne.). Juurena on verbi חָטָא *hā ṭā'*, laus. chaataa, tehdä syntiä, jonka profaani eli maallinen perusmerkitys on 'osua harhaan' tai 'mennä harhaan' eli 'eksyä'. Tämä on VT:n tärkein syntisanue. Heprealaisen aakkoston kahdeksas kirjain, ח *hā* ē t, laus. cheet, jonka alkuperäinen merkitys on lienee ollut 'aita', kertoo myös synnin olemuksesta: Synti tekee erottavat väliseinät ja vihollisuuden niin Jumalan ja ihmisen välille, ihmisten kesken kuin myös ihmisen ja muun luomakunnan välille. Synnin liittyminen lukuarvoon kahdeksan voidaan ymmärtää myös niin, että jos täydellisen seitsemän (Kristuksen luku) päälle jotain lisätään, on se syntiä.

Syntiuhri saarnaa meidän puolestamme kärsimykseen annettua viatonta ja täydellistä Kristusta, *"joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut"*

ja

"joka itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen 'haavainsa kautta te olette paratut'."

(1Piet. 2:22, 24) Syntiuhriksi annettu vuodattaa verensä ja kuolee, syntinen ja rikkonut saa jäädä eloon.

"Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi."

(2Kor. 5:21)

Syntiuhrin lihaa, jonka verta pirskotettiin ilmestysmajassa Herran edessä esiripun luona, ei saanut syödä, vaan se oli kokonaan poltettava. Tämä oli poikkeus muihin uhreihin verrattuna, sillä muut uhrit polttouhria lukuun ottamatta pääosin syötiin uhraamisen jälkeen. Tämäkin kertoo syntiuhrin erityislaatuisuudesta: se oli kokonaan ja yksin Jumalaa varten. Synti on nimenomaan rikos Jumalaa vastaan. Nimenomaan Jumalan edessä on saatava sovitus synneistä. *"Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi"*, rukoilee Daavid Batseban kanssa huorin tehtyään ja tämän miehen Uurian surmautettuaan (Ps. 51:6). Vaikka rikokset ja synnit ihmisiä vastaan olivat äärimmäisen raskaat, oli varsinainen synti ja rikos silti Jumalan tahdon rikkominen.

Jumalaa lähestyttiin ensimmäiseksi syntiuhrin kautta, sen jälkeen Herralle kelpasivat myös muut uhrit. Syntiuhri on tietynlainen 'perusuhri', joka annetaan aina riippumatta siitä, onko syyllistytty joihinkin tiettyihin nimeltä mainittavissa oleviin synteihin. Ihminen on langenneena luonnoiltaan syntinen - silloinkin, kun se ei julkisesti tule näkyviin tai ihminen ei omia lankeemuksiaan edes ymmärrä.

Tämä näkyy selvästi nimenomaan suuren sovituspäivän säädöksessä (3Moos. 16), jossa

Uhrin vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

ylimmäisen papin piti ensin tuoda nimenomaan syntiuhri Herran eteen. Yhteenkään nimeltä mainittuun syntiin ei viitata, mutta silti Herran eteen piti tuoda ensimmäiseksi syntiuhri. Ylimmäisen papin piti uhrata itsensä ja perheensä puolesta syntiuhrimullikka (KR 1992: syntiuhri-sonni) ja kansan puolesta toinen syntiuhrikauris (KR 1992: syntiuhripukki). Vasta sen jälkeen (j. 24) oli vuorossa polttouhreiksi annetut oinaat (KR 1992: pässi).

Toinen syntiuhrikauris jätettiin eloon. Ylimmäisen papin piti laskea molemmat kätensä tämän toisenkin kansan puolesta annettavan syntiuhrikauriin päälle, tunnustaa siinä julkisesti kansan pahat teot ja rikkomukset. Kätten päälle panemisen kautta siirretään synnin syyllisyys toisen kärsittäväksi, rangaistus toisen kärsittäväksi. Herramme ja Vapahtajamme on se, jonka päälle me siirrämme oman kadotustuomiomme. Paimenen johdolla me tunnustamme omat, seurakuntamme ja kansamme synnit ja jätämme ne Golgatan Miehen kannettavaksi.

Syntiuhrin antamisessa oli neljä vaihetta: 1) Syntiuhrihärkä viedään ilmestysmajan ovelle Herran eteen, 2) syntinen laskee kätensä uhrieläimen pään päälle, 3) uhri teurastetaan ja 4) viedään lopuksi pois Herran kasvojen edestä leirin ulkopuolelle.

2.1.1 SYNTIUHRI VIEDÄÄN HERRAN ETEEN

Syntiuhriksi annettava virheetön mullikka (hepr. פָּר par, nuori härkä tai sonni) piti ensiksi viedä Herran eteen ilmestysmajan ovelle, kuitenkin siis sen ulkopuolelle esipihalle. (3Moos. 4:4a) Härkä on arvokkain uhrieläimistä. Härkä ja sen sarvet kuvaavat Raamatussa voimaa, kunniaa ja kuninkaallista valtaa. Raamatun hepreassa on toinenkin härkää tarkoittava sana (שֹׁר šōr, laus. shoor), mutta tässä käytetty par-sana korostaa nimenomaan eläimen sukupuolta ja nuorta viriiliä voimaa. Syntiuhrina uhrattava par-härkä saarnaa meille nuorta parhaissa voimissansa olevaa miestä, maan päälle ihmiseksi syntynyttä uljasta kunnian Kuningasta. Hänet viedään voimissaan olevana ja terveenä ilmestysmajan, se on Jerusalemin temppelin, ulkopuolelle - vanhurskas kärsimään Herran edessä väärin puolesta.

2.1.2 KÄTTEN PANEMINEN UHRIN PÄÄLLE

Toiseksi syntisen piti laskea kätensä mullikan päälle (3Moos. 4:4b¹). Sananmukaisesti käsi piti 'tukea' (hepr. כַּף סָמָא k, laus. saamakh) sonninin päälle. Me saamme kaikessa vajavuudessaamme, heikkoudessamme sekä moraalisessa ja hengellisessä horjuvuudessaamme tukeutua kokonaan Herramme varaan, ristillä teurastettavan uhrihätkämme päälle.

Israelilainen siirtää tässä kaiken oman pahuutensa ja siitä seuraavan Jumalan vanhurskaan vihan ja Hänen pyhyytensä vaatiman rangaistuksen nuoren sonninin päälle. Esikuvallisesti tässä siirretään ja säilytetään terveen ja nuoren Miehen päälle minun ja sinun syntitaakka - koko maailman syntivelka. "... *Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.*" (Jes. 53:6) Kuoleman ja kadotuksen taakka heitetään Hänen päällensä, jotta me, jotka sen ansaitsisimme, saisimme tuon Sijaisen tähden armon ja autuuden. Yhtään sellaista syntiä ei maailmassa ole ollut eikä koskaan tule olemaankaan, mitä rakas Vapahtajamme ei olisi jo ristillä sovittanut ja kärsinyt. Sinäkin saat jättää koko pahuutesi, syntisi ja syyllisyytesi kuorman Jeesuksen päälle.

2.1.3 UHRI TEURASTETAAN

Kolmanneksi uhri teurastettiin Herran edessä (3Moos. 4:4b²). Hepreassa teurastamisesta käytetty sana, שְׁחַטָּה šāḥāṭā, laus. shaachat, on sama, mitä käytetään kerrottaessa Aabrahamin käydessä uhraamaan lisakia (1Moos. 22:10). Tässä on kyseessä konkreettisesti surmanisku, joka aiheuttaa veren vuotamisen ja kuoleman. Herramme tuli tämän surmaniskun kohteeksi Golgatalla. Oikeudenmukaisuuden mukaan tämä surmanisku olisi tullut kohdistua syntiseen, mutta nyt sen ottaakin vastaan puhdas, terve ja viaton - synnitön Vapahtaja.

Teurastamisen toimittaa pappi, syntisen ollessa itse vain toimeettomana vieressä katselemassa. Tämä kertoo Jumalan pelastavan toiminnan luonteesta: se, jonka synnit sovitetaan, ei tarvitse - eikä hän voikaan - mitään tehdä. Toiset tekevät ja toimivat sovitusta tarvitsevan puolesta - ja ennen kaikkea toinen tulee kirotuksi ja hylätyksi syntisen puolesta. "*Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?*" , huutaa

Uhrit vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

hylätty Messias ristin puulta. (Ps. 22:2; Matt. 27:46)

"Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu."

(5Moos. 21:22-23, Gal. 3:13)

Voidellun papin piti ottaa teurastetun eläimen verta ja viedä sen sisälle ilmestysmajaan, jossa *"pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäkön esiripun edessä. 7. Ja pappi sivelkään sitä verta alttarin sarviin, jolla poltetaan hyvänhajuista suitsutusta Herran edessä ja joka on ilmestysmajassa; mullikan kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle."*

(3Moos. 4:6-7)

Veri tarkoittaa kokonaisvaltaisesti elämää. Seitsemänkertainen pirskotus kertoo täydellisestä, loppuun asti viedystä sovituksesta. Luvun seitsemän takana on täydellinen luomisviikko, jossa oli seitsemän päivää. Seitsemän on lukujen yksi, kaksi ja kolme ohella Raamatun yleisin luku, ja se kertoo meille Jumalan Sanan ja tekojen täydellisyydestä, Kristuksen täydellisyydestä. Jumalan sana on nimenomaan seitsemänkertaista (Ps. 12:7).

2.1.4 UHRI VIEDÄÄN LEIRIN ULKOPUOLELLE

Neljänneksi ja lopuksi teurastettu uhrieläin viedään pois Herran kasvojen edestä leirin ulkopuolelle (3Moos. 4:11-12). Ainoastaan rasva, munuaiset ja maksanlisäke - so. uhrin arvokkaimmat osat - tuli polttaa esipihalla olevalla polttouhrialttarilla. Rasva (hepr. חֶלֶב *héläv*, laus. chelev) oli erityisen arvokasta, ja sana tarkoittaa myös laajemmin 'parasta osaa' tai 'parhaita antimia' (1Moos. 45:18, 4Moos. 18:12). Nehemian kirjassa kehoitetaan suuren ilojuhlan kunniaksi syömään rasvaisia ruokia ja juomaan makeita juomia (Neh. 8:10). Rasva kertoo menestyksestä ja Jumalan anteliaasta huolenpidosta (5Moos. 32:14) sekä ennen kaikkea Herran Sebaotin valmistamasta suuresta Messiaan juhla-ateriasta Siionin vuorella (Jes. 25:6). Heprean rasva-sanassa on samat juurikirjaimet kuin maito-sanassa (חֶלֶב *héläv*, laus. chaalaav), joka sekin on Luvatun maan ja messiaanisen ilon symboli.

Polttouhrialttarilla annetut uhrit olivat Herran edessä suloisesti tuoksuvia (3Moos. 1:17). Tämä kertoo siitä, että Jumalan tuomitessa ja rangaistessa synnin Poikansa lihassa, oli tuo Pojan uhri

Uhrin vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

ja kuuliaisuus samalla myös Isälle mieluista. Kristuksessa toteutuivat molemmat asiat: *"Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt"*

(Matt. 3:17) ja tuo sama puhdas Poika myös tehtiin meidän edestämme synniksi ja hylättiin. Rasva ja muut uhrin jaloimmat osat kertovat meille siitä valtavasta taivaan juhlasta, joka meille Kristuksen uhrin kautta on valmistettu.

Kaikki muut uhrieläimen osat, lihoineen ja nahkoineen kaikkineen, piti viedä leirin ulkopuolelle ja polttaa halkojen päällä. Tämä saarnaa meille sitä, että synti ruumiillistui syntiuhrissa. Synti on Herralle kauhistus, joka pitää viedä pois Hänen kasvojensa edestä sinne, mihin Hänen katseensa ei ollut kääntynyt.

Tämä kertoo Jumalan valtakunnan ulkopuolella pimeydessä olevasta helvetistä, jonne Herramme meidän puolestamme synniksi tehtynä astui. *"Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi"* (2Kor. 5:21). Jeesus kantoi omassa runnellussa ruumiissaan meidän syntimme pois Jumalan kasvojen edestä. Häneen osui ja Hänet kulutti se Jumalan vanhurskaan vihan tuhkaksi polttava tuli, joka meille syntisaastaisille kuuluisi. Kaikki tämä siksi, että meidät pyhitettäisiin, erotettaisiin synneissään karkeloivan katoavan maailman keskeltä taivaan perillisiksi.

Uhrieläimen ruumis poltettiin tuhkaksi; sitä ei siis enää sen jälkeen ollut. Meidän syntejämme ei Jumalan edessä enää ole, kun ne on jätetty Uhrikaritsan pois otettavaksi. Johannes Kastaja huudahtaa Pyhän Hengen johtamana neitseellisesti syntyneen serkkunsa nähdessään: *"Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"* (Joh. 1:29) Herra ei enää muista Jeesukseen vetoavien syntejä ja syntisyyttä. (Hebr. 8:12)

Herramme kärsi leirin, so. Jerusalemin kaupungin muurien ja porttien, ulkopuolella. Ja leirin ulkopuolelle hylätyn Kristuksen luokse on myös Hänen seuraajiensa mentävä. Erityisellä tavalla tämä tuli näkyviin suuren sovituspäivän syntiuhrissa, johon Hebrealaiskirjeen kirjoittaja viittaa. *" Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovituksiksi kantaa kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin. 12. Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella. 13. Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen"* (Hebr. 13:11-13)

Syntiuhrin valtavaa voimaa kuvaa ja kokoavasti selittää seuraava kohta, jossa Mooses vihkii veljensä Aaronin ja tämä pojat pappisvirkaan: *"... (Mooses) toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron*

Uurit vanhassa liitossa. Johdanto ja syntiuhri

3. Moos. 4-5

By Juha Muukkonen

1/9/2010

ja hänen poikansa laskivat kätensä syntiuhrimullikan pään päälle. 15. Sitten Mooses teurasti sen ja otti sen verta ja siveli sitä sormellansa alttarin sarviin yltympäri ja puhdisti alttarin; ja muun veren hän vuodatti alttarin juurelle ja pyhitti sen toimittamalla sen sovituksen."

(3Moos. 8:14-15) Syntiuhrin kautta tulee Herran edessä puhdistus, pyhitys ja sovitus.

Herramme risti antaa meille kaiken tämän: Puhdistuksen syntisaastasta, pyhityksen eli katoavasta synnin maailmasta erotetuksi tulemisen Herran palvelemista ja iankaikkista elämää varten sekä ennen kaikkea sovituksen eli rauhan Jumalan edessä.